КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 11.9.2007
COM(2007) 508 окончателен

2007/0185 (COD)
2007/0186 (COD)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно въвеждане на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на България, Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия на определени документи като еквивалентни на националните им визи за транзитно преминаване през техните територии

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Решение № 896/2006/ЕО за създаване на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на държавите-членки на определени разрешения за пребиваване, които се издават от Швейцария и Лихтенщайн за транзитно преминаване през тяхната територия.

(представени от Комисията)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ВЪВЕДЕНИЕ

На 14 юни 2006 г. Европейският парламент и Съветът приеха две решения за създаване на опростен режим за контрол на външните граници на Съюза за граждани на трети страни, за които е задължителна виза съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета[1]:

- Решение № 895/2006/ЕО[2] относно въвеждане на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия на определени документи като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване през техните територии и
- Решение № 896/2006/ЕО[3] за създаване на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на държавите-членки на определени разрешения за пребиваване, които се издават от Швейцария и Лихтенщайн за транзитно преминаване през тяхна територия.

Това беше първият път, когато основни общи правила за едностранно признаване на визи и разрешения за пребиваване бяха въведени в достиженията на правото на Общността в областта на визите.

Решение № 895/2006/ЕО отчита специфичните потребности в областта на визовата политика на държавите-членки, които се присъединиха към Европейския съюз през 2004 г., и по-специално изискването им за визи през преходния период до пълното им включване в Шенгенското пространство. Решението всъщност облекчава значителното допълнително административно натоварване за консулските служби на тези страни, които трябваше да издават национални визи за транзитно преминаване за лица, които не представляват риск за държавите-членки.

Без да създава нови задължения в добавка на изброените в Акта за присъединяване от 2003 г., Решение № 895/2006/ЕО въвежда избирателен режим, който се основава на общи правила, позволяващи на тези държави-членки да опростят контрола на своите външни граници за граждани на трети страни, които притежават определени документи, издадени от държави-членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, както и подобни документи, издадени от други държави-членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген. Общите правила се прилагат до края на преходния период, т.е. до пълното включване на тези държави-членки в пространството без вътрешни граници, след която дата взаимното признаване на тези документи става задължително.

Този режим на едностранно признаване е ограничен до транзитното преминаване, чиято продължителност не може да надвишава пет дни. Такова ограничение бе сметнато за необходимо, за да се избегне всякакъв риск от объркване или погрешно

---

1 ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1932/2006 (ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 23).

2 ОВ L 167, 20.6.2006 г., стр. 1.

3 ОВ L 167, 20.6.2006 г., стр. 8.

прилагане на действащите в момента визови правила на Шенген, според които се определя държавата, отговорна за обработка на заявлението за виза (това е или държавата, на чиято територия се намира главната цел на посещението, или държавата на първо влизане).

Същият подход е следван при Решение № 896/2006/ЕО, което взема предвид административните трудности, пред които държавите-членки са изправени, когато трябва да издават визи за граждани на трети страни, пребиваващи законно в Швейцария и Лихтенщайн. Във връзка с голямата сезонна мобилност (през периода на летните отпуски) консулските служби на някои държави-членки в Швейцария и Лихтенщайн, които бяха особено засегнати от тези движения поради географското си местоположение, бяха подложени на тежко административно натоварване в резултат на необходимостта да издават навреме исканите визи през посочените периоди.

Решение № 896/2006/ЕО въвежда общи правила за едностранно признаване от страна на държавите-членки на определени разрешения за пребиваване, които се издават от Швейцария и Лихтенщайн като равностойни на техните визи за транзитно преминаване. Новите правила са задължителни за държавите-членки, които участват изцяло в общото пространство без вътрешни граници, и избирателни за държавите-членки, които се присъединиха към Съюза през 2004 г. Това разграничаване бе сметнато за необходимо с цел да се избегне налагането на допълнителни задължения на новите държави-членки по време на преходния период до пълното им включване в Шенгенското пространство.

Както е предвидено в член 5 от Решение № 895/2006/ЕО и в член 4 от Решение № 896/2006/ЕО[4], Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Словения и Словакия уведомиха Комисията за своето решение да прилагат общия режим за двете решения. По-специално, що се отнася до Решение № 895/2006/ЕО, тези държави предпочетоха също едностранното признаване на всички документи, изброени в приложението, издавани от други държави-членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген.
Комисията публикува информацията, за която бе уведомена, в Официален вестник[5]. Началната дата на прилагане на общите правила е различна за отделните държави-членки. При липсата на конкретни разпоредби в текста на решенията някои държави-членки предпочетоха незабавно прилагане на общите правила (Словения и Кипър), докато други решиха по административни причини да започнат прилагането от по-късна дата. От 1 декември 2006 г. общите правила се прилагат от Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Словения и Словакия.

С цел да се осигури ефективно прилагане на общите правила, държавите-членки поставиха въпроси (в рамката на съответната работна група на Съвета) относно конкретни проблеми, свързани с Решение № 895/2006/ЕО, и поискаха от службите на Комисията да предоставят съвети и тълкувания във връзка с приложното поле на някои разпоредби.

В отговор на тези въпроси службите на Комисията напомниха каква е целта на въвеждането на общите правила, като подчертаха, че тяхното приложно поле се

4 Държавите-членки, присъединили се към Европейския съюз през 2004 г., трябваше да уведомят Комисията до 1 август 2006 г. за своето решение да прилагат общите правила.

5 ОВ C 251, 17.10.2006 г., стр. 20.

ограничава до транзитното преминаване. Този общ режим се прилага през преходния период до пълното включване на съответните държави-членки в Шенгенското пространство (първото решение) и до пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген от Швейцария и Лихтенщайн (второто решение).

Службите на Комисията подчертаха, че целта на въвеждането на общите правила бе да се опрости транзитното преминаване на определени категории лица и да се премахне неоправданото административно натоварване на консулските служби по отношение на подалите заявления за виза, които не представляват риск за държавите-членки.

Въвеждането на тези нови правила не засяга прилагането от страна на държавите-членки на всички останали разпоредби на достиженията на правото на Общността. По-специално, тези общи правила не засягат разпоредбите на достиженията на правото на Общността, отнасящи се до визи с ограничена териториална валидност, визи за летищен транзит или проверки на лица на външните граници.

Във връзка с последния въпрос Комисията подчерта, че проверките на лица на външните граници трябва да се извършват в съответствие с членове 5–13 и 18–19 от Регламент (ЕО) № 562/2006[6]. Граничната охрана трябва да извършва проверки на външните граници, като има предвид въведеното от общите правила опростяване и избягва всяка злоупотреба с разпоредбите на Решение № 895/2006/ЕО. Тези проверки трябва следователно да бъдат балансирани и пропорционални на преследваните цели. Граничната охрана трябва да преценява във всеки отделен случай дали гражданите на трети страни могат да се възползват от опростените правила и дали изпълняват условията за влизане и зачитат срока за транзитно преминаване съгласно Решение № 895/2006/ЕО. В зависимост от преценката, извършена от граничната охрана, ако дадено лице не спази разрешената продължителност на транзитното преминаване, на това лице може да бъде отказано влизане. Други административни мерки, по-подходящи за конкретния случай (напр. глоби), могат също да бъдат налагани.

Като се основава на успешния опит с тези две решения, ЕС следва да разшири обхвата на опростения режим за България и Румъния, които се присъединиха към Европейския съюз на 1 януари 2007 г. и все още не попадат в приложното поле на действащите понастоящем общи правила. Несъмнено основанията за споменатите по-горе две решения са също толкова валидни за България и Румъния.

За тези две държави-членки, както и за предишното разширяване от 2004 г., бе следван така наречения „процес на двустепенно прилагане на достиженията на правото от Шенген“ по въпроси, свързани с визовите разпоредби (член 4 от Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в Учредителните договори (наричан по-нататък „Акт за присъединяване от 2005 г.“). Това означава, че от датата на присъединяване (1.1.2007 г.) България и Румъния трябва да прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 539/2001 и следователно да наложат на гражданите на трети страни, изброени в приложение I, изискване за виза, като същевременно продължават да издават своите национални визи до датата, определена от Съвета, от която се разрешава пълното им включване в Шенгенското пространство. Тъй като правилата на Шенген за взаимно признаване на документи за транзитно

6 Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

преминаване и краткосрочно пребиваване не се прилагат за България и Румъния от датата на тяхното присъединяване, тези държави-членки имат задължението от 1 януари 2007 г. да издават национални входни визи и визи за транзитно преминаване през тяхната територия на граждани на трети страни, за които е задължителна виза съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001, дори ако въпросните лица притежават Шенгенска виза или разрешение за пребиваване или национална дългосрочна виза, издадена от държава от Шенген. Същото се отнася за подобни документи, издадени от други държави-членки, които са се присъединили към Съюза през 2004 г. и които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген.

Освен това Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Словения и Словакия, които приложиха общия режим на Решение № 895/2006/ЕО от 1 декември 2006 г. и които все още не са изцяло включени в Шенгенското пространство, нямаха възможност да признават едностранно разрешения за пребиваване и визи, издавани от България и Румъния за транзитно преминаване през тяхната територия.

Съществуващите правила не позволяват на България и Румъния да признават разрешения за пребиваване, издавани от Швейцария и Лихтенщайн.

2. ДВЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ

При липсата на изрични разпоредби, даващи положителен отговор на административното натоварване, пред което са изправени българските и румънските консулства, и за да се посрещнат специфичните потребности на други държави-членки след присъединяването на България и Румъния към Европейския съюз, Комисията смята за необходимо да прегледа общите правила, установени с Решения № 895/2006/ЕО и 896/2006/ЕО.

За тази цел Комисията взе предвид:

- специфичните потребности на България и Румъния в областта на визовата политика, новите проблеми за държавите-членки след последното разширяване и през периода до пълното включване в Шенгенското пространство на държавите-членки, които се присъединиха към Европейския съюз през 2004 и 2007 г., и
- строгият контрол и проверки, на които бяха подлагани въпросните граждани на трети страни от държавата-членка, издала виза за краткосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване, както и ниската степен на риск, която тази категория лица представлява за други държави-членки.

В резултат на това с настоящото се предлагат два инструмента:

2.1. Решение на ЕП и на Съвета относно въвеждане на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на България, Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия на определени документи като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване през техните територии.

Предлаганото решение се основава на член 62, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност и негови адресати са България и Румъния, както и държавите-членки, решили да прилагат Решение № 895/2006/ЕО.

При липсата на разпоредби в текста на Решение № 895/2006/ЕО, които да позволяват разширяване на обхвата, след последното разширяване на Европейския съюз, на опростения режим за контрол на външните граници на някои категории лица, които притежават определен вид документи, бе счетено за необходимо преразглеждане на общите правила, за да се отговори на специфичните потребности, създадени в резултат на присъединяването на България и Румъния на 1 януари 2007 г.

Това разширяване на обхвата на режима на едностранно признаване чрез инструмент на Общността няма да наложи нови задължения на държавите-членки в допълнение на изброените в Акта за присъединяване от 2003 г. и в Акта за присъединяване от 2005 г. Поради това то няма да представлява дерогация от тези два договора за присъединяване.

Предлаганият режим ще бъде прилаган на избирателна основа: съответните държави-членки имат възможността или да прилагат новия инструмент, или да продължат да издават национални визи съгласно изискванията на двата договора за присъединяване.

Новото предложение ще позволи на България и Румъния, които се присъединиха към Европейския съюз през 2007 г., да признават едностранно като равностойни на националните им визи визите и разрешенията за пребиваване, издавани от Шенгенските държави, както и подобни документи, издавани от тези две страни и от държавите-членки, които се присъединиха към Съюза през 2004 г. и които все още не са изцяло включени в Шенгенското пространство.

Освен това на държавите-членки, които решиха да прилагат Решение № 895/2006/ЕО и които все още не са изцяло включени в пространството без вътрешни граници, следва да се позволи да признават едностранно визите и разрешенията за пребиваване, издавани от България и Румъния. На държавите-членки, които не са решили да прилагат Решение № 895/2006/ЕО, не следва да се позволява да прилагат настоящото решение, тъй като според тях единствено разрешенията за пребиваване и визите, издавани от държавите-членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, могат да бъдат смятани за равностойни на собствената им национална виза за транзитно преминаване.

Опростеният режим се основава на съображението, че гражданите на трети страни, които биха се възползвали от системата, са преминали вече през процес на строга проверка от една държава-членка и не се смятат за заплаха за обществения ред, нито за риск от незаконна имиграция.

Режимът ще се прилага до края на преходния период и пълното включване на въпросните държави-членки в пространството без вътрешни граници, след която дата взаимното признаване на тези документи става задължително.

Както е посочено в Решение № 895/2006/ЕО, режимът на признаване ще бъде ограничен до транзитно преминаване през територията на въпросните държави-членки. Продължителността на транзитното преминаване не може да надвишава пет дни. Целта на този режим не е да замести издаването от въпросните държави-членки на

национални визи за краткосрочно пребиваване. Освен това, в съответствие със съществуващите правила, тези държави-членки имат възможността да издават многократни входни национални визи за краткосрочно пребиваване, които могат да бъдат валидни една или повече години, с цел да се улесни мобилността на гражданите на трети страни, притежаващи Шенгенски документи, на които се налага да пътуват често до тяхната територия.

За режима на признаване са избрани следните документи:

- виза по единен образец, издадена от Шенгенска държава в съответствие с общите правила, изложени в Общите консулски инструкции (за транзитно преминаване, за краткосрочно пребиваване или туристическа, групова виза);
- национални визи за дългосрочно пребиваване, издавани от Шенгенски държави в съответствие с тяхното национално законодателство;
- разрешения за пребиваване, издавани от Шенгенски държави и включени в приложение IV към Общите консулски инструкции, в което са изброени документите, позволяващи на своите притежатели да влизат в Шенгенското пространство без виза;
- национални визи за краткосрочно и дългосрочно пребиваване, както и разрешения за пребиваване, издавани от държава-членка, която се е присъединила към Европейския съюз през 2004 г., изброени в приложението към Решение № 895/2006/ЕО;
- национални визи за краткосрочно и дългосрочно пребиваване, както и разрешения за пребиваване, издавани от България и Румъния.

Ако предпочетат да прилагат общия режим, България и Румъния ще трябва да приемат всички документи, издавани от държави-членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, избягвайки по този начин всякакви различия по отношение на издаващите власти.

Въпросните държави-членки трябва да уведомят Комисията за своето решение. Комисията ще публикува тази информация в *Официален вестник на Европейския съюз*, гарантирайки по този начин прозрачността на цялата система. Въпреки това държавите-членки могат да откажат влизане на граждани от трети страни, чиито имена фигурират в техния национален списък на подадените сигнали.

Този инструмент ще бъде приет по процедурата за съвместно вземане на решение.

2.2. Решение на ЕП и на Съвета за изменение на Решение № 896/2006/ЕО за създаване на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на държавите-членки на определени разрешения за пребиваване, които се издават от Швейцария и Лихтенщайн за транзитно преминаване през тяхната територия.

Предлаганото решение се основава на член 62, параграф 2, буква а) от Договора за създаване на Европейската общност.

Предлаганото решение взема предвид присъединяването на България и Румъния към Европейския съюз през януари 2007 г. и има за цел да измени Решение № 896/2006/ЕО, за да даде възможност на България и Румъния да прилагат опростен режим за контрол на лица на своите външни граници, който се основава на едностранното признаване от

страна на тези две държави-членки на определени разрешения за пребиваване, издавани от Швейцария или Лихтенщайн и изброени в приложението към Решение № 896/2006/ЕО. Предлаганото решение се основава на съображението, че гражданите на трети страни, които притежават разрешение за пребиваване от Швейцария или Лихтенщайн, няма да представляват заплаха за обществения ред на държавите-членки, нито риск от незаконна имиграция.

Признаването е ограничено до транзитното преминаване. Ако България и Румъния решат да участват в решението на ЕП и на Съвета, даващо възможност за едностранно признаване от тяхна страна на документи, издавани от Шенгенските държави и от други държави-членки, за равностойни на националните им визи за транзитно преминаване, прилагането на настоящия инструмент е избирателно през преходния период до датата, определена от Съвета, на пълното им включване в Шенгенското пространство.

България и Румъния имат възможност да решат дали да участват в режима на признаване, като трябва да уведомят Европейската комисия за своето решение. Комисията ще осигури публикуването на съответната информация.

Предложената система не засяга по никакъв начин правилата на достиженията на правото от Шенген по отношение на процедурите и проверките, изисквани при пресичане на външните граници.

Тъй като предлаганата система е ограничена до транзитното преминаване, тя не засяга възможността на България и Румъния да издават многократни входни визи за краткосрочно пребиваване, валидни една или повече години, за да улеснят мобилността на гражданите от трети страни, притежаващи разрешения за пребиваване, издадени от Швейцария и Лихтенщайн.

Този инструмент ще бъде приет по процедурата за съвместно вземане на решение.

3. СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

Член 5 от Договора за ЕО предвижда, че „действията на Общността не могат да надхвърлят необходимото за постигане на целите на настоящия договор“. Действията, предприети от Общността, трябва да бъдат възможно най-простите по форма действия, които позволяват на предложението да постигне своята цел и да бъде приложено възможно най-ефикасно. В този смисъл, за изменението на общите правила за режима на едностранно признаване, установен с Решения № 895/2006/ЕО и № 896/2006/ЕО, са избрани следните предлагани правни инструменти:

- решение, позволяващо на България, Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия да признават едностранно определени документи като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване през техните територии през преходния период до пълното включване на тези държави-членки в общото пространство без вътрешни граници. Участието в този режим е избирателно;
- изменение на Решение № 896/2006/ЕО за създаване на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на държавите-членки на определени разрешения за пребиваване, които се издават от Швейцария и Лихтенщайн за транзитно

преминаване през тяхната територия. Целта на предлаганото изменение е да се разшири за България и Румъния обхватът на опростения режим за транзитно преминаване през тяхна територия чрез отказ от изискването за визи за транзитно преминаване за притежатели на такива разрешения за пребиваване, издадени от тези две страни.

Участието в режима на признаване е избирателно за държавите-членки, които се присъединиха към Европейския съюз през 2004 и 2007 г., през преходния период до датата на пълното им включване в общото пространство без вътрешни граници, след която дата режимът на взаимно признаване става задължителен между държавите-членки, участващи изцяло в пространството без вътрешни граници.

Целта на гореспоменатите предложения, а именно временно въвеждане на общи правила за едностранно признаване на определени документи от България, Румъния и от държавите-членки, които вече прилагат Решение № 895/2006/ЕО, както и разширяването за България и Румъния на обхвата на общия режим за едностранното признаване на определени документи за пребиваване, издавани от Швейцария и Лихтенщайн, може да бъде постигната само чрез действия на общностно равнище, тъй като никоя държава-членка няма възможност да приеме само национални мерки за постигане на желания резултат.

Действието на Общността бе насочено към мерки, които ще позволят предложението да постигне целта си и да бъде приложено възможно най-ефикасно. В този дух, в съответствие с двете решения от 14 юни 2006 г., бяха избрани два различни правни инструмента, съобразени с предвидените цели. За първото предложение подходящият правен инструмент е решение на ЕП и на Съвета за избирателно прилагане от страна на съответните държави-членки на правила за общо едностранно признаване, което представлява временна дерогация от съществуващите правила за взаимно признаване. За второто предложение е избрано изменение на Решение № 896/2006/ЕО чрез ново решение на ЕП и Съвета с цел да се разшири обхватът на общите правила и да се даде възможност за едностранно признаване от България и Румъния на определени разрешения за пребиваване, издавани от Швейцария и Лихтенщайн.

4. ПОСЛЕДИЦИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА РАЗЛИЧНИТЕ ПРОТОКОЛИ, ПРИЛОЖЕНИ КЪМ ДОГОВОРА

Адресати на първото предложено решение на ЕП и Съвета са единствено България, Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия; то е за създаване на специален преходен режим, който им дава възможност да признават едностранно определени документи, издавани от държавите-членки, като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване. Предложеното решение е избирателно и ще се прилага от въпросните държави-членки до датата, определена от Съвета в съответствие с член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г. и член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.

По своето естество установеният с настоящото предложение режим не може да включва променливото положение, установено в протоколите относно позицията на Обединеното кралство, Ирландия и Дания.

Настоящото решение, чиито адресати са единствено държавите-членки, които са обвързани с достиженията на правото от Шенген, без все още да са изцяло включени в

общото пространство без вътрешни граници, не представлява развитие на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, подписано на 18 май 1999 г. между Съвета, Норвегия и Исландия, относно присъединяването на тези две държави към процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген[7]. За съгласуваност и правилно функциониране на Шенгенската система обаче настоящото решение включва също визите и разрешенията за пребиваване, издавани от Норвегия и Исландия — страни, асоциирани към процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген и прилагащи изцяло достиженията на правото от Шенген.
Настоящото решение, чиито адресати са единствено държавите-членки, които са обвързани с достиженията на правото от Шенген, без все още да са изцяло включени в общото пространство без вътрешни граници, не представлява развитие на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, подписано от Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария, относно присъединяването на последната към процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген[8], които попадат в сферата, посочена в член 4, параграф 1 от решението на Съвета относно подписването, от името на Европейската общност, и относно временното прилагане.

Адресати на предложеното решение на ЕП и на Съвета за изменение на Решение № 896/2006/ЕО са България и Румъния, за да се даде възможност на тези две държави-членки да признават едностранно определени разрешения за пребиваване, издавани от Швейцария и Лихтенщайн, като равностойни на техните визи за транзитно преминаване. По своето естество установеният с настоящото предложение режим не може да включва променливото положение, установено в протоколите относно позицията на Обединеното кралство, Ирландия и Дания.

Настоящото решение не представлява развитие на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, подписано на 18 май 1999 г. между Съвета, Норвегия и Исландия, относно присъединяването на тези две държави към процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген, тъй като новият елемент, въведен с настоящото решение, се отнася до разширяването за България и Румъния на обхвата на опростения режим от Решение № 896/2006/ЕО, без се да изменят основните правила и принципи.

7 ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 35.
8 Документ на Съвета 13054/04.

2007/0185 (COD)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно въвеждане на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на България, Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия на определени документи като еквивалентни на националните им визи за транзитно преминаване през техните територии

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията[9],

като действат в съответствие с процедурата по член 251 от Договора,

като имат предвид, че:

(1) В съответствие с член 4, параграф 1 от Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в Учредителните договори (наричан по-нататък „Акт за присъединяване от 2005 г.“), от България и Румъния, които се присъединиха към Съюза на 1 януари 2007 г., се изисква от тази дата да наложат на гражданите на третите страни, които са изброени в приложение I към Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 година относно определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване[10], задължение за виза;

(2) В съответствие с член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г. разпоредбите на достиженията на правото от Шенген относно условията и критериите за издаване на визи за краткосрочно пребиваване по единен образец, както и разпоредбите за взаимно признаване на визи и за равностойността между разрешения за пребиваване и визи, се прилагат за България и Румъния единствено след приемане на решение на Съвета за тази цел. Те обаче са задължителни за тези държави-членки от датата на присъединяване.

9 ОВ C […], […] г., стр. […].

10 ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1932/2006 (ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 23).

(3) Поради това от България и Румъния се изисква да издават национални входни визи и визи за транзитно преминаване през тяхната територия на граждани от трети страни, притежаващи виза по единен образец, виза за дългосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване, издадени от държава-членка, която прилага изцяло достиженията на правото от Шенген, или подобен документ, издаден от държави-членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген.

(4) Притежателите на документи, издадени от държави-членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, и подобни документи, издадени от държави-членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, не представляват риск за България и Румъния, тъй като те са били подложени на всички необходими проверки от други държави-членки. За да се избегне налагането на неоправдано допълнително административно натоварване на България и Румъния, обхватът на общите правила, въведени с Решение № 895/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно въвеждане на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на Чешката република, Кипър, Естония, Унгария, Латвия, Литва, Малта, Полша, Словения и Словакия на определени документи като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване през техните територии[11], следва да бъде разширен за тези страни.

(5) Новите общи правила следва да позволят на България и Румъния да признават едностранно определени документи, издавани от държавите-членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, подобни документи, издавани от тях, и документите, изброени в приложението към Решение № 895/2006/ЕО, издавани от държавите-членки, които се присъединиха към Съюза през 2004 г., като равностойни на националните им визи и да въведат опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на тази едностранна равностойност.

(6) Като се има предвид, че Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Словения и Словакия уведомиха Комисията за своето решение да прилагат опростения режим, въведен с Решение № 895/2006/ЕО, новите общи правила следва също така да дадат на тези държави-членки възможност да признават визите и разрешенията за пребиваване, издавани от България и Румъния, като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване през тяхна територия.

(7) Новият общ режим следва да се прилага през преходен период до датата, определена с решение на Съвета, както е посочено в член 3, параграф 2, алинея първа от Акта за присъединяване от 2003 г. и на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.

(8) Признаването на даден документ следва да бъде ограничено до транзитното преминаване през територията на България, Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия. Участието в общата система следва да бъде избирателно, без да се налагат допълнителни

11 ОВ L 167, 20.6.2006 г., стр. 1.

задължения на държавите-членки, както е определено в Акта за присъединяване от 2003 г. и в Акта за присъединяване от 2005 г.

(9) Общите правила следва да се прилагат за визи за краткосрочно пребиваване по единен образец, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издавани от държави-членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, подобни документи, издавани от държави-членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, както и за визи за краткосрочно пребиваване, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издавани от България и Румъния.

(10) Условията за влизане, установени в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)[12], трябва да бъдат изпълнени с изключение на условието, посочено в член 5, параграф 1, буква б) от него, доколкото настоящото решение за разширяване на обхвата на общите правила, предвидени в Решение № 895/2006/ЕО, установява режим на едностранно признаване от България и Румъния на определени документи, издавани от държави-членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, както и на визи за краткосрочно пребиваване, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издавани от България и Румъния за транзитно преминаване, като освен това дава възможност на Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Словения и Словакия, които прилагат опростения режим, въведен с Решение № 895/2006/ЕО, да признават подобни документи, издавани от България и Румъния.

(11) Тъй като целта на настоящото решение, а именно въвеждане на режим на едностранно признаване, който да се прилага от държавите-членки, присъединили се към Съюза през 2004 и 2007 г., не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно може, поради обхвата и ефекта от това действие, да бъде постигната по-добре на общностно равнище, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, който е установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен във въпросния член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(12) Настоящото решение не представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия относно присъединяването на тези две държави към процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген, тъй като негови адресати са единствено държавите-членки, които се присъединиха към Европейския съюз през 2004 и 2007 г. и които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген. За съгласуваност и правилно функциониране на Шенгенската система обаче настоящото решение обхваща също визите и разрешенията за пребиваване, издавани от трети страни, асоциирани към процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията

12 ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

на правото от Шенген и прилагащи изцяло достиженията на правото от Шенген, като Исландия и Норвегия например.

(13) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, тези държави-членки не участват в приемането на настоящото решение.

(14) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящото решение.

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Настоящото решение въвежда опростен режим за контрол на лица на външните граници, по силата на който:

- България и Румъния могат да признават едностранно като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване документите, посочени в членове 2 и 3, както и тези, посочени в член 4, издавани от тези две държави на граждани на трети страни, задължени да притежават виза съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001.
- Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Словения и Словакия, които уведомиха Комисията за своето решение да прилагат опростения режим, въведен с Решение № 895/2006/ЕО, могат да признават едностранно като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване документите, посочени в член 4, издавани от България и Румъния на граждани на трети страни, задължени да притежават виза съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001.

Член 2

1. България и Румъния могат да разглеждат като равностойни на своята национална виза за транзитно преминаване следните документи, издавани от държавите-членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, независимо от гражданството на техните притежатели:

i) „виза, издадена по единен образец“, посочена в член 10 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген;

ii) „виза за дългосрочно пребиваване“, посочена в член 18 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген;

iii) „разрешение за пребиваване“, включено в приложение IV към Общите консулски инструкции.

2. Ако България и Румъния решат да прилагат настоящото решение, те признават всички документи, посочени в параграф 1, независимо коя държава е издала документа.

Член 3

Ако България и Румъния решат да прилагат член 2, те могат освен това да признават националните визи за краткосрочно пребиваване, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издавани от една или повече от държавите-членки, които се присъединиха към Съюза през 2004 г. и все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, като равностойни на националната им виза за транзитно преминаване.

Издаваните от държавите-членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, документи, които могат да бъдат признати, са изброени в приложението към Решение № 895/2006/ЕО.

Член 4

Освен това България и Румъния могат също така да признават националните визи за краткосрочно пребиваване, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издавани от тях, като равностойни на тяхната национална виза за транзитно преминаване.

Документите, издавани от България и Румъния, които могат да бъдат признати съгласно настоящото решение, са изброени в приложението.

Член 5

Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Словения и Словакия могат също да признават българските и румънските документи, изброени в приложението към настоящото решение, за транзитно преминаване.

Член 6

България, Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия могат да признават документите като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване единствено ако срокът за транзитно преминаване на гражданин от трети страни през тяхна територия не надвишава пет дни.

Срокът на валидност на документите, посочени в членове 2, 3 и 4, обхваща времетраенето на транзитното преминаване.

Член 7

България, Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия уведомяват Комисията в срок от 10 работни дни от влизането в

сила на настоящото решение, ако решат да прилагат настоящото решение. Комисията публикува предоставената ѝ от тези държави-членки информация в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 8

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

То се прилага до датата, определена с решение на Съвета, прието съгласно член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.

Член 9

Адресати на настоящото решение са България, Чешката република, Кипър, Унгария, Латвия, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател* *[…]*

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на документите, които са издавани от БЪЛГАРИЯ

- Визи

1. Виза за летищен транзит (виза вид „A“)

2. Визи за транзитно преминаване (виза вид „B“)
   - Еднократна транзитна виза
   - Двукратна транзитна виза
   - Многократна транзитна виза

3. Визи за краткосрочно пребиваване (виза вид „C“)
   - Еднократна входна виза
   - Многократна входна виза

4. Виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“)

- Разрешения за пребиваване

1. Карта на продължително пребиваващ в Република България чужденец

2. Карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец

3. Карта на бежанец

4. Удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут

Списък на документите, които са издавани от РУМЪНИЯ

- Визи

- viză de tranzit, identificată prin simbolul B (transit visa, identified by B symbol)

- viză de scurtă şedere, identificată prin simbolul C (short-stay visa, identified by C symbol)

- viză de lungă şedere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfăşoare în România străinul căruia i-a fost acordată:

(i) desfăşurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE

(ii) desfăşurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP

(iii) desfăşurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC

(iv) angajare în munca, identificată prin simbolul D/AM

(v) studii, identificată prin simbolul D/SD

(vi) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF

(vii) intrarea în România a străinilor căsătoriți cu cetățeni români, identificată prin simbolul D/CR

(viii) activități religioase sau umanitare, identificată prin simbolul D/RU

(ix) viză diplomatică şi viză de serviciu, identificată prin simbolul DS

(x) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS

(визи за дългосрочно пребиваване, идентифицирани с един от следните символи в зависимост от дейността, която получаващият виза чужденец ще извършва в Румъния:

i) икономическа дейност, идентифицирана със символа D/AE

ii) професионална дейност, идентифицирана със символа D/AP

iii) търговска дейност, идентифицирана със символа D/AC

iv) трудова заетост, идентифицирана със символа D/AM

v) учене, идентифицирана със символа D/SD

vi) събиране на семейството, идентифицирана със символа D/VF

vii) влизане на румънска територия на чужденци, сключили брак с румънски граждани, идентифицирана със символа D/CR

viii) религиозна или хуманитарна дейност, идентифицирана със символа D/RU

ix) дипломатическа виза или служебна виза, идентифицирана със символа DS

x) други цели, идентифицирана със символа D/AS)

- Разрешения за пребиваване

- Permis de şedere temporară (разрешение за временно пребиваване)

- Permis de şedere permanentă (разрешение за постоянно пребиваване)

- Carte de rezidenţă — pentru străinii membri de familie ai cetăţenilor români (карта за пребиваване — за чужденци, които са членове на семейство на румънски граждани)

- Carte de rezidenţă permanentă — pentru străinii membri de familie ai cetăţenilor români (карта за постоянно пребиваване — за чужденци, които са членове на семейство на румънски граждани)

2007/0186 (COD)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Решение № 896/2006/ЕО за създаване на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на държавите-членки на определени разрешения за пребиваване, които се издават от Швейцария и Лихтенщайн за транзитно преминаване през тяхната територия.

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, параграф 2, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията[13],

като действат в съответствие с процедурата по член 251 от Договора,

като имат предвид, че:

(1) Решение № 896/2006/ЕО установява общи правила за едностранно признаване от страна на държавите-членки на определени разрешения за пребиваване, които се издават от Швейцария и Лихтенщайн, което дава възможност за опростен контрол на външните граници на граждани на трети страни, притежаващи тези документи.

(2) В резултат на двустепенното прилагане на достиженията на правото от Шенген държавите-членки, които се присъединиха към Европейския съюз на 1 май 2004 г., трябва да издават национални визи на граждани на трети страни, които притежават разрешение за пребиваване, издадено от Швейцария и Лихтенщайн, и които имат задължение за виза съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета. Това задължение доведе до допълнително административно натоварване на консулствата на тези държави-членки в Швейцария и Лихтенщайн.

(3) Не бе необходимо държавите-членки да изискват от тази категория лица да притежават виза, тъй като те представляват малък риск от незаконна имиграция за държавите-членки.

(4) Тъй като се счита, че същите съображения се отнасят за България и Румъния, обхватът на опростения режим, въведен с Решение № 896/2006/ЕО[14], следва да бъде разширен за България и Румъния.

13 ОВ С […], […] г., стр. […].
14 ОВ L 167, 20.6.2006 г.

(5) Това изменение на Решение № 896/2006/ЕО следва да позволи на България и Румъния, ако те решат да прилагат Решение № .../2007/ЕО, да признават едностранно разрешенията за пребиваване, издавани от Швейцария и Лихтенщайн, които са изброени в приложението към Решение № 896/2006/ЕО, като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване.

(6) Признаването следва да бъде ограничено до транзитно преминаване през територията на България и Румъния и не следва да засяга възможността на тези две държави-членки да издават визи за краткосрочно пребиваване.

(7) Възможността за България и Румъния да не прилагат настоящото решение следва да бъде ограничена до преходния период до датата, която ще бъде определена с решение на Съвета в съответствие с член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.

(8) Условията за влизане, постановени в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границата (Кодекс на шенгенските граници)[15], трябва да бъдат изпълнени с изключение на условието, постановено в член 5, параграф 1, буква б) от него, доколкото настоящото решение създава равностоен режим между визите за транзитно преминаване, издавани от България и Румъния, и определени разрешения за пребиваване, издавани от Швейцария и Лихтенщайн.

(9) Тъй като целта на действието, което трябва да се предприеме, засяга пряко достиженията на правото на Общността в областта на визите и не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно може, поради обхвата и ефекта от това действие, да бъде постигната по-добре на общностно равнище, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, който е установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, определен в посочения член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(10) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, тези държави-членки не участват в приемането на настоящото решение.

(11) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е задължена с него, нито попада в обхвата на неговото приложение.

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Към член 2 от Решение № 896/2006/ЕО се прибавя следната алинея като трета алинея:

15 ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

„Ако България и Румъния решат да прилагат Решение № .../2007/ЕО, те могат едностранно да признават разрешенията за пребиваване, описани в приложението към настоящото решение, като равностойни на националните им визи за транзитно преминаване до датата, определена от Съвета в съответствие с член 4, параграф 2 от Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените на Учредителните договори.“

Член 2

Ако България и Румъния решат да прилагат настоящото решение, те уведомяват Комисията за това в срок от 10 работни дни от датата на влизане в сила на настоящото решение. Комисията публикува предоставената ѝ от тях информация в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящото решение са България и Румъния.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател* *[…]*